

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.26/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 35J

Ședința publică din 11 noiembrie 2015

Președinte de ședință – judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei P.A.T., judecător în cadrul Judecătoriei având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător dr. F. G. și pârâta P.A.T., personal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

este legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prealabile:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, învederează că nu are cereri prealabile de formulat.

Pârâta, personal, arată că nu are cereri prealabile sau excepții de formulat.

Secția procedează la audierea pârâtei, declarația acestei fiind consemnată în scris, semnată de pârâta, președinte și grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele aflate la dosar.

Pârâta solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Secția, deliberând, încuviințează proba cu înscrisuri solicitată de ambele părți, considerând-o utilă și concludentă soluționării cauzei și, nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare pentru care a fost exercitată acțiunea împotriva doamnei judecător P. A., constând în nerespectarea în mod repetat a dispozițiilor privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, împrejurare ce rezultă din aspectele invocate în acțiune. Astfel, s-a evidențiat situația derulării unor proceduri judiciare de peste 11 ani, în care au fost acordate 73 de termene pentru administrare de probe, perioade de peste 10 ani, 9 ani și 8 luni, în care dosarele se află în aceeași fază de judecată, fiind amânate succesiv pentru administrare de probe.

Realizarea cerințelor specifice laturii obiective, rezultă atât din modul de instrumentare, în primul rând al dosarului la care se referă petiționara, cât și a dosarelor verificate prin sondaj, cât și din analiza de ansamblu a motivelor care au determinat nesoluționarea dosarelor mai vechi existente pe rolul acestui complet și inclusiv din probele administrate în cursul cercetării disciplinare.

Motivul pentru care a fost exercitată acțiunea disciplinară rezidă tocmai în faptul că situația existentă pe rolul acestui complet, prezidat de pârâtă, nu este consecința numărului insuficienți de experți, făcându-se verificări pe acest aspect. Problema în dosarul având ca obiect succesiune, uzucapiune, servitute de trecere, partaj și înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate, este faptul că a intervenit nerespectarea dispozițiilor art.200 alin.1 C.pr.civ. deoarece instanța nu a stabilit obiectivele raportului de expertiză.

Cu privire la acest dosar la care se face referire în sesizarea Inspecției Judiciare, a mai fost încălcată o altă categorie de dispoziții procedurale, respectiv cele prevăzute de art.119 alin.1 C.pr.civ., în cauză fiind formulată o cerere reconvențională având ca obiect partajul succesoral între două părți, pârâte chemate în judecată, această cerere fiind formulată la aproximativ un an de la expirarea termenului prevăzut de lege. Deși se invocă de către una dintre părți acest aspect, iar judecătorul avea obligația să pună în discuție din oficiu respectarea termenului de formulare a cererii reconvenționale, instanța a amânat un interval de 3 ani judecata, fără a se pronunța asupra acestui aspect.

În esență, consideră că în privința acestui dosar nesoluționarea cauzei a fost consecința nerespectării dispozițiilor legale menționate mai sus și a totalei pasivități a judecătorului cauzei care a omis constant să se pronunțe asupra cererilor și excepțiilor

invocate de părți, inclusiv asupra excepțiilor procedurale, a omis să determine imobilele reprezentând terenuri și situația de fapt care urma să facă obiectul expertizei, făcând acest lucru la momentul când funcționa deja la o altă instanță.

Astfel, consideră că nerespectarea acestor dispoziții procesuale reprezintă o conduită specifică doamnei judecător P.A., fapt ce a rezultat și din analiza celorlalte dosare care au fost exemplificate în acțiune.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, mai arată că neluarea măsurilor procesuale și încălcarea normelor de procedură au avut ca efect prelungirea duratei procedurii în mod nejustificat, fiind pusă în discuție însăși eficiența și credibilitatea actului de justiție

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția doamnei judecător P.A. rezultă din conduita pasivă adoptată în ceea ce privește gestionarea și soluționarea dosarelor cu care a fost investită, în condițiile în care aceasta a mai fost sancționată anterior pentru încălcarea aceleași categorii de dispoziții procesuale.

În concluzie, prin conduita doamnei judecător au fost create premisele încălcării dreptului la un proces echitabil și pentru considerentele expuse consideră că se justifică admiterea acțiunii și aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Pârâta judecător P.A., personal, lasă la aprecierea Secției soluționarea acțiunii, arătând că și-a îndeplinit atribuțiile atât cât s-a putut, că a sacrificat din timpul de odihnă și din sănătatea sa pentru a soluționa dosarele ce i-au fost repartizate.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.26/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei P.A.T., judecător în cadrul Judecătoriei pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”.

În motivarea acțiunii se arată că doamna judecător P.A.T. a avut o conduită culpabilă constând în nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor. Se arată că la momentul efectuării verificărilor prealabile, pe rolul completului în compunerea căruia intra doamna judecător, existau un număr total de 171 dosare mai vechi de un an, fără a fi incluse dosarele suspendate, din care 115 dosare cu o vechime cuprinsă între 1 și 3 ani, 29 dosare cu o vechime cuprinsă între 3 și 5 ani și 27 dosare cu o vechime de peste 5 ani.

Se arată că majoritatea acestor dosare au fost amânate pentru administrarea probelor, în special a probei cu expertiza tehnică, că nu au fost luate măsuri de natură a se asigura soluționarea cu celeritate a cauzelor și că nu a fost finalizată judecata în prim grad de jurisdicție, fapt care pune în discuție respectarea dreptului la un proces echitabil din perspectiva duratei rezonabile a procedurii.

De asemenea, se mai arată că la data de 15 iunie 2015, dată de la care doamna judecător P.A.T. a fost transferată la Judecătoria, pe rolul completului de judecată

în compunerea căruia a intrat, existau un număr de 228 dosare mai vechi de 1 an, dintre care un număr de 218 dosare în materie civilă și un număr de 10 dosare în materie penală, dosare care au fost redistribuite ciclic completelor care au rămas în cadrul Judecătoriei și că, unele dintre aceste dosare au fost soluționate până la data efectuării cercetării disciplinare de judecătorul cercetat disciplinar sau de judecătorii care le-au preluat.

Sub aspectul *laturii subiective* se arată că vinovăția doamnei judecător P.A.T. rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor, instrumentarea cauzelor fiind lăsată practic la aprecierea părților și a experților chiar și în ceea ce privește stabilirea cadrului procesual și a obiectului investiției instanței. Această modalitate de instrumentare a dosarelor a avut drept consecințe prelungirea procedurilor judiciare în mod absolut nejustificat, neputând fi ignorat din perspectiva acestui efect faptul că dreptul la o durată rezonabilă a procedurilor este recunoscut de lege tuturor părților din proces, indiferent de poziția procesuală pe care o au, iar gradul de complexitate al cauzelor nu justifică în nici una dintre situațiile de mai sus o asemenea durată a procedurilor.

Se susține că nerespectarea acestor dispoziții procedurale reprezintă o conduită constantă a doamnei judecător P.A.T., fiind incidentă în toate dosarele verificate în procedura cercetării disciplinare, deși a fost sancționată anterior pentru încălcarea aceluiași dispoziții legale, reprezentând astfel o modalitate caracteristică de exercitare a atribuțiilor specifice funcției care încalcă dreptul părților recunoscut prin art. 21 alin. 3 din Constituția României, prin art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

politice și de asemenea prin art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară care instituie principiul conform căruia toate persoanele au dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Inspecția Judiciară apreciază că situația de fapt prezentată se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.h) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor .

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâta a depus întâmpinare prin care nu a contestat situația de fapt, dar și-a prezentat punctul de vedere raportat la motivele pentru care s-a dispus amânarea judecării în cauzele reținute de Inspecția Judiciară. Astfel, pârâta a arătat că pentru soluționarea dosarelor vechi a fost necesară administrarea probei cu expertiză tehnică, în special topografică, expertiză absolut necesară pentru soluționarea petitelor de cerere ce vizau succesiunea și partajul judiciar.

Cauzele obiective și specifice care au determinat existența dosarelor mai vechi sunt identificate de pârâtă ca fiind următoarele: numărul redus de experți topografici, fluctuația acestora și autosuspendările care intervin în momentul în care un expert este supraaglomerat sau în contextul în care sunt sancționați cu amenzi judiciare, specificul cauzelor de natură civilă axate pe materia de carte funciară care necesită probe tehnice, circumstanțele în care unele procese verbale nu sunt obținute pentru avizare datorită unor remedii tehnice care sunt redactate în notele de respingere avizate de Oficiul de

Cadastru și care implică participarea activă a experților pentru remedierea disfuncționalităților, discuții cu experții tehnici și citarea pentru lămuriri.

Mai arată că au existat și cauze personale și subiective care au generat această situație și anume: încărcătura completului și extinderea programului de lucru care au determinat acutizarea gradului de oboseală, tendința de a fi prea tipică în condițiile în care ritmul trebuie accelerat și redefinit în raport de volumul de muncă.

Pârâta a mai precizat că deși numărul cauzelor înregistrate la nivelul instanței ar atrage conotația de instanță cu un număr redus de dosare, totuși trebuie avut în vedere și criteriul complexității acestora. De asemenea, ca urmare a desființării completelor prin transferul unor colegi, dosarele mai vechi sunt preluate de judecătorii care rămân în instanță.

Arată că opțiunea de amânare a datei transferului și în final retragerea acestuia au constituit decizii personale și în considerarea necesității soluționării cu celeritate a dosarelor mai vechi. În final, arată că a desfășurat o activitate neîntreruptă de 18 ani și 2 luni, soluționând zeci de mii de dosare, a avut o conduită adecvată ca magistrat, a respectat Codul Deontologic, a sacrificat viața personală și chiar sănătatea în favoarea profesiei.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin sesizarea formulată de petiționara D. C., având calitatea de pârâtă în dosarul nr. al Judecătorei s-a invocat tergiversarea soluționării dosarului, precizându-se că judecarea cauzei durează de opt ani, că i se încalcă dreptul la apărare întrucât nu i se dă voie să vorbească în proces și că a fost desemnat un expert cu care nu a fost de

acord. A menționat faptul că acest expert a efectuat în dosar un număr de 5 expertize iar dosarul nu a fost finalizat, deși judecata durează de 8 ani.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 14 mai 2015.

Prin rezoluția din data 20 mai 2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător P.A.T. sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

În cursul verificărilor prealabile doamna judecător P.A.T. a depus un punct de vedere scris cu privire la aspectele invocate în sesizare, iar în cursul cercetării disciplinare și-a exercitat dreptul la apărare, poziția sa fiind consemnată în procesele verbale de ascultare încheiate la data de 14 iulie 2015 și respectiv 15 iulie 2015 .

De asemenea, doamna judecător a prezentat în cursul cercetării disciplinare o notă explicativă cu privire la aspectele care fac obiectul cercetării disciplinare și a solicitat în apărare proba cu înscrisuri și ascultarea domnului B. L. -expert topo și a domnului S. G.- avocat în cadrul Baroului

Probele propuse în apărare au fost administrate în cursul cercetării disciplinare.

Din oficiu s-a administrat proba cu înscrisuri și a fost ascultată doamna judecător M.D. M.– președintele cu delegație al Judecătoriei

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 15 iulie 2015.

Prin rezoluția din data 7 august 2015 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna judecător P.A.T. sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute

de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Sub aspectul situației de fapt, Secția reține următoarele:

La data începerii cercetării disciplinare, doamna judecător P.A.T. funcționa în cadrul Judecătoriei, iar dosarele analizate, cu privire la care s-a reținut existența indiciilor privind săvârșirea abaterii disciplinare menționate mai sus se aflau pe rolul Judecătoriei

Doamna judecător P.A.T. a funcționat în cadrul Judecătoriei în perioada 1 august 1997 – 15 iunie 2015, începând cu data de 15 iunie 2015 fiind transferată la Judecătoria Cercetarea disciplinară a fost efectuată la sediul Judecătoriei

La momentul efectuării verificărilor prealabile, pe rolul completului investit cu soluționarea dosarului nr al Judecătoriei, în compunerea căruia intra doamna judecător P.A.T., existau un număr total de *171 dosare mai vechi de un an, fără a fi incluse dosarele suspendate, din care 115 dosare cu o vechime cuprinsă între 1 și 3 ani, 29 dosare cu o vechime cuprinsă între 3 și 5 ani și 27 dosare cu o vechime de peste 5 ani.*

Din datele statistice a rezultat că în aceste dosare durata procedurii judiciare a depășit în unele situații *11 ani și 5 luni* (.....), în condițiile în care primul termen de judecată a fost stabilit la data de 30.10.2003 și au fost acordate 73 termene pentru administrarea probelor, fără a fi finalizată judecata în prim grad de jurisdicție; *10 ani*

(dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 06.04.2005) fiind acordate 65 termene pentru administrarea probelor; 10 ani (dosarul nr. cu prim termen de judecată la 01.06.2005) în care au fost acordate 57 termene pentru administrarea probelor; 9 ani și 8 luni (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 07.09.2005) în care au fost acordate 37 termene pentru administrarea probelor; 8 ani și 11 luni (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 10.05.2006) în care au fost acordate 50 termene pentru încuviințarea și administrarea probelor; 8 ani și 10 luni (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 24.05.2006) în care au fost acordate 74 termene de judecată pentru încuviințarea și administrarea probelor; 8 ani și 2 luni (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 21.02.2007) în care au fost acordate 62 termene de judecată pentru încuviințarea și administrarea probelor; 8 ani (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 29.03.2007) în care au fost acordate 55 termene de judecată pentru încuviințarea și administrarea probelor; 7 ani și 5 luni (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 16.11.2007) în care au fost acordate 48 termene de judecată pentru încuviințarea și administrarea probelor; 7 ani și o lună (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 19.03.2008) în care au fost acordate 48 termene pentru încuviințarea și administrarea probelor; 7 ani (dosarul nr. cu prim termen de judecată la data de 02.04.2008) în care au fost acordate 52 termene pentru încuviințarea și administrarea probelor, etc.

Din analiza aceluiași date statistice a rezultat că, *în curs de instrumentare, pe rolul completului* în compunerea căruia intra doamna judecătore P.A.T. erau *9 dosare cu o vechime mai mare de 6 ani* (nr.; nr.; nr.;; nr.; nr.; nr.; nr.; nr. din dosarul nr.); *8 dosare cu o vechime mai mare de 5 ani; 12*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dosare cu o vechime mai mare de 4 ani; 17 dosare cu o vechime mai mare de trei ani și 37 dosare cu o vechime mai mare de 2 ani.

Toate aceste dosare se aflau pe rol la data efectuării verificărilor prealabile, în categoria dosarelor mai vechi prezentate mai sus *nefiind incluse dosarele suspendate.*

Probatoriul administrat a relevat faptul că majoritatea acestor dosare au fost amânate pentru administrarea probelor, în special a probei cu expertiza tehnică, că nu au fost luate măsuri de natură a se asigura soluționarea cu celeritate a cauzelor și că nu a fost finalizată judecata în prim grad de jurisdicție.

La data de 15 iunie 2015, dată de la care doamna judecător P.A.T. a fost transferată la Judecătoria, pe rolul completului de judecată în compunerea căruia a intrat, existau un număr de 228 dosare mai vechi de 1 an, dintre care un număr de 218 dosare în materie civilă și un număr de 10 dosare în materie penală.

Aceste dosare au fost redistribuite ciclic completelor care au rămas în cadrul Judecătoriei, unele dintre aceste dosare fiind soluționate până la data efectuării cercetării disciplinare de judecătorul cercetat disciplinar sau de judecătorii care le-au preluat.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. (h) teza a I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Dispozițiile art. 5 alin.(2) lit.g) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd ca obligație a judecătorilor, soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor deduse judecății.

Potrivit art.6 alin.(1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană învinuită de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să obțină, într-un termen rezonabil, o decizie definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce. Instanța europeană a făcut sublinierea, de principiu, că scopul acestui text al convenției este ca persoanele aflate în această situație „să nu rămână multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație”.

Curtea a făcut precizarea că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie făcută în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții.

Respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor reprezintă, dintr-un alt punct de vedere, și un indicator al eficienței desfășurate de către judecător în activitatea sa.

Dat fiind că textul legal impune îndeplinirea cumulativă atât a condiției încălcării în mod imputabil din partea judecătorului a dispozițiilor ce prevăd soluționarea cu celeritate a cauzelor, cât și condiția caracterului repetat al acestei încălcări, Secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară este necesar ca această conduită să se regăsească în mai multe situații în care neîndeplinirea dispozițiilor procedurale să ducă la prelungirea nejustificată a procedurii.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se vor avea în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă această conduită este sau nu imputabilă acesteia, respectiv

durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului etc.

Referitor la modul de administrare a actului de justiție și de gestionare a ședințelor de judecată, Secția reține că este relevantă situația următoarelor dosare:

În dosarul nr., la care se face referire în sesizarea petiționarei, durata procedurii judiciare era la data cercetării disciplinare de *7 ani și 4 luni*, cauza fiind înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 25.02.2008 și repartizată aleatoriu spre soluționare completului de judecată 3 PAT, în compunerea căruia a intrat doamna judecător P.A.T..

Acțiunea dedusă judecății are ca obiect succesiune, uzucapiune, servitute de trecere, partaj și înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate.

În această cauză au fost acordate **48 de termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, amânările fiind determinate în principal de lipsa raportului de expertiză, de precizările cadrului procesual, etc.

De remarcat este faptul că deși **la al patrulea termen de judecată (cel din 11 iunie 2008)** instanța a încuviințat efectuarea unei expertize judiciare topografice, și l-a numit expert pe H. P. F. *totuși nu a stabilit obiectivele raportului de expertiză* și nu a solicitat reclamantului să precizeze care sunt terenurile care urmau a fi identificate și partajate.

Judecata cauzei a fost amânată succesiv pentru **lipsa raportului de expertiză** în condițiile în care instanța nu a stabilit *obiectivele raportului de expertiză și nici*

terenurile care făceau obiectul expertizei, iar ulterior întocmirii raportului se acordă termene de judecată completarea raportului de expertiză în raport de obiecțiunile formulate de părți.

La termenul de judecată din data de 24 iunie 2009, respectiv după efectuarea expertizei și comunicarea obiecțiunilor la expertiză, pârâta D. C. depune acțiune reconvențională și cerere de amânare a cauzei pentru lipsă apărare, iar instanța dispune comunicarea cererii reconvenționale și acordă termen la 16 septembrie 2009, revenind cu adresă către expert pentru a completa raportul de expertiză.

Cererea reconvențională a fost formulată de pârâtă pentru termenul de judecată din data de 21.09.2009, respectiv la mai mult de un an de la data înregistrării dosarului și după administrarea probei cu expertiza în cauză.

Așa cum rezultă din încheierea de ședință, instanța nu a pus în discuție depășirea termenului de depunere a cererii reconvenționale și judecarea acesteia separat, deși avea această obligație față de reglementările prevăzute de art. 129 Cod procedură civilă.

De asemenea judecătorul cauzei nu a pus în discuție disjungerea cererii reconvenționale în vederea judecării separat, deși numai acțiunea principală era în stare de judecată, iar judecarea cererii reconvenționale cu petitul privind un alt partaj succesoral între două pârâte era de natură a întârzia în mod cert judecata acțiunii principale.

La data de 26 noiembrie 2009 acest aspect este invocat de avocatul unuia dintre pârâți însă instanța menționează că asupra acestei cereri se va relua discuția după efectuarea completării la raportul de expertiză, raport care a fost depus la termenul de judecată anterior .

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 14.01.2010 și 19.01.2010 aceeași pârâtă depune la dosar din nou alte cereri reconvenționale.

La termenul de judecată din 28 ianuarie 2010, pârâtele D.C. și P.N. formulează o nouă întâmpinare și cerere reconvențională și deși restul părților formulează opoziție invocând faptul că cererea principală este în stare de judecată, judecătorul cauzei amână judecata pentru același motiv ca la termenul anterior.

La termenul din 25 martie 2010, părțile din proces solicită din nou instanței să se pronunțe asupra cererii de disjungere a cererilor reconvenționale însă judecătorul cauzei ignoră această cerere, pune în vedere pârâtelor „să-și clarifice acțiunile reconvenționale deoarece între acțiunea reconvențională și înscrisurile comunicate ulterior există neconcordanțe” și „se impune să redea petite suplimentare”. Instanța nu se pronunță asupra cererii de disjungere a cererii reconvenționale reiterată constant de restul părților din proces nici la termenele de judecată următoare din data de 20 mai 2010, 24 iunie 2010, 7 octombrie 2010, 25 noiembrie 2010, 10 februarie 2011, 17 martie 2011, 19 mai 2011, 15 septembrie 2011, 20 octombrie 2011, 2 decembrie 2011 și nici la termenele de judecată ulterioare, deși aceeași pârâtă formulează noi precizări de acțiune .

De menționat că, în tot acest interval de timp se revine cu adresă către expert în vederea efectuării raportului de expertiză fără a se lua măsuri împotriva expertului pentru nedeplinirea raportului de expertiză.

La termenul de judecată din 24 iunie 2010 se depune de către mandatarul pârâtei reclamante reconvenționale „întregire de acțiune” și se revine cu adresă către același expert cu mențiunea avertismentului de amendare și cu atașarea unui exemplar

[REDACTED]

din întregirea de acțiune, solicitându-se să *procedeze la completarea lucrării de expertiză și conform obiecțiunilor formulate de pârâta reclamantă reconvențională în cadrul înscrisului depus la acest termen de judecată*. Instanța de judecată nu determină nici de această dată terenurile care urmau să fie expertizate și obiectivele completării la raportul de expertiză. Cu privire la cererea de disjungere a acțiunii reconvenționale s-a arătat că instanța se va pronunța numai după completarea lucrării de expertiză iar în privința probei cu martori se arată că se apreciază ca oportună administrarea acestei probe numai după depunerea completării lucrării de expertiză.

La termenul din 07.10.2010 se revine cu adresă către expertul H.F. cu același conținut, cu mențiunea avertismentului la amendare, să procedeze la completarea lucrării de expertiză și conform obiecțiunilor formulate de către pârâta reclamantă. **La 25 noiembrie 2010** se constată depusă completarea la raportul de expertiză și se amână judecata pentru ca părțile să lectureze și să verifice conținutul completării la raportul de expertiză și să depună eventualele obiecțiuni în două exemplare până la termenul de judecată din data de 05.02.2011, iar la termenul următor din 10.02.2011 se apreciază ca întemeiate obiecțiunile și se amână judecata la 07.04.2011.

La termenul din 15 septembrie 2011 s-a depus completarea la raportul de expertiză și o nouă precizare de acțiune și înscrisuri de către pârâta D.C. și se amână judecata la 20 octombrie 2011 pentru ca aceasta „personal cât și prin mandatar să-și expună poziția și dacă implică pe lângă oponentă și alte pretenții sau petit suplimentar, prin raportare la acțiunea reconvențională formulată”, iar la termenul de judecată următor din 20 octombrie 2011 se depun obiecțiuni la completarea la expertiză care sunt apreciate ca întemeiate de instanță, astfel că se face adresă expertului H.F. să

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedeze la o nouă completare a raportului de expertiză.

De menționat că instanța nu s-a pronunțat asupra cererii de disjungere a acțiunii reconvenționale formulate în cauză și reiterată la termenele de judecată menționate mai sus. De asemenea, **deși la data de 20 octombrie 2011** una dintre părți invocă excepția nulității expertizei pentru necitarea cu ocazia efectuării măsurătorilor, instanța dispune a se reveni cu adresă către expert pentru a se pronunța asupra obiecțiunilor formulate.

La data de 02.12.2011 se revine din nou cu adresă către expert, de asemenea fără a se dispune măsuri împotriva acestuia, iar la termenul de judecată din data de **16 februarie 2012**, după depunerea completării la raportul de expertiză, se revine cu adresă către expert să depună înscrisuri necesare pentru soluționarea excepției nulității raportului de expertiză invocată de pârâta D.C. la termenul de judecată din data de 20 octombrie 2011.

La 15 martie 2012 se amână din nou judecata pentru a cita expertul care urmează să dea explicații cu privire la modalitatea de citare a părților la măsurători și excepția nulității, cât și cu privire la obiecțiunile formulate de pârâții reclamânți, iar la termenul următor se amână judecata pentru administrarea probei cu cercetarea locală cu participarea expertului.

La termenul de judecată următor se reprogramează proba cu cercetarea locală și constatându-se decesul unei pârâte se pune în vedere reclamanților să efectueze demersuri pentru introducerea în cauză a moștenitorilor acestei pârâte, **măsură care se menține și la termenul de judecată din 4 octombrie 2012** când i se pune în vedere pârâtei D.C. „să redea în termeni juridici dacă înțelege să formuleze obiecțiuni la procesul verbal încheiat cu ocazia cercetării locale”.

La termenul din 22 noiembrie 2012 se reiterează dispozițiile din încheierea precedentă iar la 24 ianuarie 2013 se acordă termen părților pentru depunerea cu 5 zile anterior termenului de judecată acordat de precizări finale atât cu privire la acțiunea principală cât și la acțiunea reconvențională, iar la termenul din 7 martie 2013 se amână judecata, menținându-se aceeași măsură.

La 4 aprilie 2013 se amână judecata pentru îndeplinirea procedurii de citare cu unul dintre părți iar la 23 mai 2013 se amână cauza pentru același motiv.

La termenul din 27 iunie 2013 se pune în vedere părților să formuleze în termen de 7 zile obiective suplimentare pentru completarea raportului de expertiză tehnică și se apreciază ca fiind utilă completarea raportului de expertiză tehnică pentru propunerea de partajare conform cotelor de proprietate.

La 3 octombrie 2013 s-a depus completarea nr. 4 la raportul de expertiză și s-a pus în vedere părților să studieze completarea la raportul de expertiză precum și precizarea acțiunii introductive depuse la dosar, menționându-se totodată că se va proceda la un calcul al timbrajului pentru petitele nou formulate prin precizarea acțiunii introductive și în ipoteza în care se va impune achitarea vreunei diferențe se va evidenția printr-o notă în cadrul încheierii de ședință, pentru conformare până la termenul acordat.

La termenul de judecată următor din 7 noiembrie 2013 se apreciază ca întemeiate obiecțiunile la raportul de expertiză formulate în scris de părți și se dispune efectuarea unei adrese către expertul H.F. pentru completarea raportului de expertiză și conform obiecțiunilor formulate de părți menționați în încheiere, menționându-se că, referitor la cererea de disjungere a petitelor din acțiunea introductivă și a excepției

tardivității formulării precizării de acțiune invocată de pârâți și incidența art. 132 alin. 1 Cod procedură civilă se va pronunța tot la termenul acordat, după expunerea poziției în scris de către mandatarul reclamantei și după punerea în discuția părților „și în raport de expunerile în contradictoriu”.

La termenul din 16 ianuarie 2014 se respinge excepția tardivității precizării de acțiune considerându-se că este vorba despre o „întregire de acțiune” și se pune în vedere reclamanților prin mandatar să „depună la dosar note scrise privind modul de calcul al timbrajului pentru fiecare petit și să atașeze la dosar chitanța aferentă, sub sancțiunea anulării întregii acțiuni ca netimbrată”. La același termen se dispune a se reveni cu adresă către expertul H.F. pentru completarea raportului de expertiză conform obiecțiunilor formulate în scris de către pârâți, iar la termenele de judecată următoare (20 februarie 2014, 3 aprilie 2014, 29 mai 2014, 11 septembrie 2014, 16 octombrie 2014, 27 noiembrie 2014) se dispune amânarea pentru a se reveni cu adresă către același expert.

La data de 29 ianuarie 2015 se depun obiecțiuni la raportul de expertiză iar instanța amână judecata pentru a pune în vedere pârâților reclamanți să depună „obiecțiuni suplimentare pentru legat și obiecțiuni scrise de către intervenientă prin mandatar” și că „ulterior, dacă instanța apreciază că sunt adecvate, va dispune comunicarea acestora cu expertul, cu atașarea unui exemplar din toate obiecțiunile formulate”.

La termenul de judecată din data de 5 martie 2015 se depun obiecțiunile, iar instanța pune în discuție necesitatea efectuării unui nou raport de expertiză judiciară specialitatea topografie „prin raportare la conduita expertului H.F. și

imposibilitatea contactării acestuia atât de părți cât și de către instanță”, mandatarul pârâtei reclamante D.C. precizând că „expertul H.F. refuză să mai efectueze completări în această cauză”.

La acest termen de judecată doamna judecător P.A.T. „în baza art. 202 și următoarele Cod procedură civilă încuviințează din oficiu efectuarea în cauză a unui nou raport de expertiză tehnică judiciară specialitatea topografie”, fără a se stabili obiectivele noului raport de expertiză dispus a se efectua în cauză din oficiu.

Prin încheierea pronunțată la data de 23 aprilie 2015 s-a dispus amânarea judecării cauzei pentru data de 11 iunie 2015.

Prin urmare, deși dosarul are o vechime de peste 7 ani de la înregistrare, totuși nu a fost soluționat la instanța de fond, aflându-se în aceeași fază a administrării probei cu expertiza tehnică pentru care a fost amânată succesiv judecata, nefiind determinat cu exactitate cadrul procesual nici la acest moment.

Aceeași situație se regăsește și în privința următoarelor dosare:

În dosarul nr., înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 03.08.2009, s-a formulat cerere de intervenție în interes propriu la data de 7 februarie 2013 de către prezumtivul moștenitor al unuia dintre pârâți, după care judecata s-a amânat succesiv, fără ca instanța să se pronunțe asupra admiterii în principiu a cererii de intervenție, la termenele de judecată din data de 21 martie 2013, când se face o nouă precizare a cererii de intervenție, apoi la data de 16 mai 2013, la 20 iunie 2013 când se depune o nouă precizare a cererii de intervenție fără a se discuta admiterea în principiu a cererii de intervenție inițiale, apoi la 19 septembrie 2013 și la 24 octombrie 2013 când unul dintre pârâți formulează de această dată cerere reconvențională, în condițiile în care,

instanța nu s-a pronunțat încă asupra admiterii în principiu a cererii de intervenție formulată anterior în cauză.

Doamna judecător P.A.T. nu se pronunță asupra cererii de intervenție nici la termenul următor din data de 28 noiembrie 2013 menționând în încheiere că „instanța se va pronunța asupra încuviințării în principiu a cererii de intervenție în interes propriu prin raportare la acțiunea reconvențională”, fără a se înțelege care este măsura dispusă în condițiile în care, la același termen de judecată, la solicitarea uneia dintre părți cererea reconvențională a fost disjunsă și s-a dispus formarea unui nou dosar.

La termenul de judecată următor, acordat la data de 6 februarie 2014 cu privire la cererea de intervenție în interes propriu se face aceeași mențiune în sensul că „instanța se va pronunța asupra încuviințării în principiu a cererii de intervenție în interes propriu prin raportare la acțiunea reconvențională”, deși cererea reconvențională disjunsă a fost înregistrată la nr. de dosar.

La termenul de judecată din data de 3 aprilie 2014 se dispune „suspendarea cauzei potrivit dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1) Cod procedură civilă până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului nr. al Judecătoriei pentru considerentul exprimat în sensul că există o strânsă legătură și dependență de soluția ce se va pronunța asupra disjungerii și cu impact asupra cererii de intervenție în cauză”, deși instanța nu s-a pronunțat asupra admiterii în principiu a cererea de intervenție .

În dosarul nr., care are o durată totală a procedurii de 11 ani și 5 luni pe rolul Judecătoriei, **s-au acordat 73 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauzele care au determinat nesoluționarea fiind în principal administrarea probei cu expertiza .

Doamna judecător P.A.T. a nesocotit constant și în această cauză dispozițiile legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzei, a încuviințat probele administrate în cauză, atât proba cu martori cât și expertiza tehnică sau completările la expertiză, cu nesocotirea prevederilor art. 168 alin. 1 și 201 Cod procedură civilă, nefiind specificate aspectele care trebuie clarificate și faptele care trebuie dovedite, nu a cenzurat obiectivele raportului de expertiză și nu s-a pronunțat asupra obiecțiunilor formulate de părți, rezumându-se la a comunica aceste obiecțiuni expertului, astfel cum au fost formulate de părți. Aceste omisiuni au generat prelungirea nejustificată a procedurii pentru efectuarea unor completări succesive la rapoartele de expertiză, determinate de omisiunea stabilirii acestor obiective la momentul la care s-a admis cererea de probațiune.

Relevant este faptul că, deși a amânat judecata zeci de termene pentru lipsa raportului de expertiză nu a dispus sancționarea expertului, iar la termenul de judecată din data de 14.05.2015, *după 12 ani de la data înregistrării dosarului la Judecătoria, amână judecata „pentru a se formula cerere de chemare în judecată a altor persoane”*.

Dosarul a fost soluționat pe fond după transferul doamnei judecător la Judecătoria la data de 20.07.2015, de completul căruia i s-a repartizat ciclic dosarul.

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 10 ani, **s-au acordat 65 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauza care a determinat temporizarea procedurii fiind în principal administrarea probei cu expertiza, cu nesocotirea aceluiași dispoziții procesuale menționate mai sus. De menționat că în dosar a fost amânată judecata de asemenea la zeci de termene pentru

lipsa raportului de expertiză și nu au fost luate măsuri împotriva expertului pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege. Dosarul a fost soluționat de asemenea după transferul doamnei judecător P.A.T., respectiv la data de 20.07.2015 de un alt complet .

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 10 ani, doamna judecător P.A.T. a **acordat 57 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauza care a determinat temporizarea procedurii de asemenea administrarea probei cu expertiza, cu nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor menționate mai sus. Dosarul este în curs de judecată fiind amânat pentru administrarea probatoriului testimonial propus la data de 10.09.2015, dosarul fiind soluționat după transferul doamnei judecător P.A.T..

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 9 ani și 8 luni, **s-au acordat 37 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauza care a determinat temporizarea procedurii fiind în administrarea probei cu expertiza, cu nesocotirea aceluiași dispoziții legale; nu au fost stabilite obiectivele de instanță prin încheiere, nu s-au cenzurat obiectivele depuse de părți sau obiecțiunile formulate.

În dosarul nr., având ca obiect o acțiune în evacuare, care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 6 ani și 6 luni, **s-au acordat 41 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauza care a determinat temporizarea procedurii fiind administrarea probei cu expertiza. Astfel, se încuviințează în principiu cererea de intervenție în interes propriu la termenul de judecată din data de 25 noiembrie 2010 și se apreciază ca fiind utilă efectuarea unei expertize în construcții. Instanța nu stabilește

prin încheiere obiectivele raportului de expertiză solicitată în dovedirea cererii de intervenție .

La data de 13 octombrie 2011, respectiv la peste un an de la data la care s-a dispus efectuarea expertizei, se dispune completarea raportului de expertiză pentru completarea lucrării și pentru ca expertul să răspundă punctual la obiecțiunile conturate de reclamanți și la obiecțiunile evidențiate de instanță. După același termen de judecată, deși s-a pus în discuție completarea raportului de expertiză efectuat inițial în cauză, se depun de către intervenient noi obiective care nu au fost discutate în contradictoriu sau cenzurate de instanță, situația repetându-se constant și la alte termene de judecată, astfel că dosarul este și la acest moment în curs de judecată, având stabilit termen la data de 10.09.2015, când s-a amânat pentru a se lua cunoștință de noi înscrisuri depuse la dosar.

În aceeași cauză se formulează „întregire de acțiune” la data de 10.09.2012, respectiv la mai mult de 4 ani de la data înregistrării acțiunii, prin care se solicită și evacuarea altei persoane și de asemenea despăgubiri, cu nesocotirea dispozițiilor art. 132 și respectiv 138 Cod procedură civilă. Modul de timbrare cererii de intervenție se clarifică în cauză numai la termenul din data de 25 aprilie 2013, deși această cerere a fost formulată la data de 25 noiembrie 2010.

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 8 ani și 11 luni, **s-au acordat 50 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza. Cauza care a determinat temporizarea procedurii a fost identică cu situația existentă în celelalte dosare analizate mai sus și anume administrarea probei cu expertiza cu încălcarea dispozițiilor legale citate mai sus.

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 8 ani și 10

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

luni, s-au acordat **74 termene de judecată** pentru încuviințarea și administrarea probelor, cauza care a determinat temporizarea procedurii fiind în principal administrarea probei cu expertiza, situația fiind similară și **în dosarul nr.**, care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 8 ani și 2 luni, în care s-au acordat **62 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza.

În dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 8 ani, s-au acordat **55 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza, în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 7 ani și 5 luni, s-au acordat **48 termene de judecată** în același scop, în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 7 ani și o lună, s-au acordat **48 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza; în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 7 ani, s-au acordat **52 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza; în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 6 ani și 11 luni, s-au acordat **42 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza; în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 6 ani și 6 luni, s-au acordat **41 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza; în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 6 ani și 6 luni, s-au acordat **33 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza; în dosarul nr., care are o vechime pe rolul Judecătoriei de 6 ani și 5 luni, s-au acordat **24 termene de judecată** pentru administrarea probei cu expertiza.

Pentru a reține dacă, în cauză, pârâta a săvârșit abaterea disciplinară este necesar ca Secția să constate întrunirea celor trei condiții impuse de art. 99 alin. 1 lit. h) din Legea nr. 303/2004 republicată, respectiv: i) caracterul repetat al nerespectării

dispozițiilor legale, ii) consecința afectării principiului soluționării cu celeritate a cauzelor, iii) precum și caracterul imputabil pârâtei judecător cu referire la nerespectarea dispozițiilor legale.

i) Caracterul repetat al nerespectării dispozițiilor legale

Din analiza acestor dosare reiese că motivele de amânare au fost determinate de luarea unor măsuri procesuale sau efectuarea unor acte procesuale cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege sau, dimpotrivă, neluarea unor măsuri procesuale, deși se impunea acest lucru în dinamica soluționării cauzelor.

De asemenea, modalitatea în care a procedat pârâta nu este una singulară, ci reprezintă o caracteristică a modului de lucru adoptat în soluționarea foarte multor dosare, fapt pentru care Secția constată că este îndeplinită condiția de repetabilitate cerută de textul art. 99 alin. 1 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 republicată.

Astfel, amânarea judecății pentru administrarea probei cu expertiza a fost determinată de faptul că doamna judecător nu a stabilit în niciunul dintre aceste dosare obiectivele rapoartelor de expertiză în condițiile impuse de art. 201 alin. (1) teza I Cod procedură civilă, la momentul admiterii probei cu expertiză sau a completărilor la raportul de expertiză, lăsând la latitudinea părților stabilirea obiectivelor, fără a fi puse în discuție sau cenzurate de instanță, pentru a se aprecia asupra concludenței și utilității în raport de limitele investiției instanței.

De asemenea, au fost nesocotite dispozițiile art. 119 și ale art. 135 Cod procedură civilă privind termenul de introducere a cererii reconvenționale, privind consecințele formulării acestei cereri în afara termenului prevăzut de lege și condițiile în care această cerere se putea judeca împreună cu acțiunea principală precum și dispozițiile art. 55

Cod procedură civilă . De asemenea, doamna judecător nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 108¹ alin.1 pct. 2 lit. c) Cod procedură civilă deși s-au acordat zeci de termene pentru lipsa rapoartelor de expertiză sau a completărilor la aceste rapoarte.

Prin modul în care a înțeles să administreze actul de justiție, doamna judecător a nesocotit prevederile art. 168 alin. (1) Cod procedură civilă, în condițiile în care la momentul admiterii cererilor de probațiune nu au fost indicate aspectele care trebuie clarificate și faptele care trebuie dovedite, precum și prevederile art. 138 Cod procedură civilă privind termenul de formulare a cererilor de probațiune și condițiile în care aceste cereri pot fi formulate ulterior.

ii) Consecința afectării principiului soluționării cu celeritate a cauzelor

Modul concret în care pârâta a procedat, respectiv luarea unor măsuri procesuale sau efectuarea unor acte procesuale cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege sau, dimpotrivă, neluarea unor măsuri procesuale, a avut ca efect direct prelungirea duratei procedurilor judiciare în mod nejustificat.

Față de cele reținute anterior, Secția constată o lipsă de fermitate din partea doamnei judecător P.A.T. în luarea măsurilor care se impuneau pentru soluționarea cu celeritate a cauzelor și pentru respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Această lipsă de fermitate decurge din aceea că, deși dispozițiile legale obligă instanțele să ia toate măsurile necesare în vederea soluționării cu celeritate a cauzelor, nu au fost identificate împrejurări care să justifice lipsa de implicare și rol activ în impulsionarea procedurilor judiciare în curs de derulare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest context, Secția constată că prin amânarea succesivă a judecății pentru motivele reținute anterior, **soluționarea cauzelor a fost tergiversată nejustificat**, nefiind determinată de cauze obiective, externe conduitei magistratului.

Astfel, pârâta a acordat un număr foarte mare de termene de judecată în vederea întocmirii rapoartelor de expertiză sau a refacerii acestora, fără a fixa obiective clare, ceea ce a dus la prelungirea nejustificată a duratei de soluționare a cauzelor. De asemenea, a acordat mai multe termene de judecată, pentru precizarea cadrului procesual sau a admis probe în etape, la mai multe termene de judecată.

Această practică a pârâtei, în raport de perioada și de motivele pentru care a dispus amânarea judecății, reprezintă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor judiciare prevăzute de legi și regulamente, de natură a afecta drepturile procesuale ale părților precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Din datele statistice comunicate în faza verificărilor prealabile și ulterior în cursul cercetării disciplinare a rezultat că la data de 15 iunie 2015 (data transferului doamnei judecător P.A.T. la Judecătoria) pe rolul completului condus de către pârâta judecător erau înregistrate 228 dosare mai vechi de un an (cel mai mare număr comparativ cu ceilalți judecători definitivivi din cadrul instanței).

iii) Caracterul imputabil pârâtei cu referire la nerespectarea dispozițiilor legale

Secția reține că vinovăția pârâtei judecător în săvârșirea faptei este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să gestioneze ședințele de judecată, să-și îndeplinească obligația de a studia cauzele cu care a fost investită și să facă aplicarea dispozițiilor legale ce se impuneau pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În același sens, vinovăția pârâtei rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor expuse mai sus, instrumentarea cauzelor fiind lăsată la aprecierea părților din perspectiva momentului și respectiv a modului în care înțelegeau să formuleze precizări ale cererii introductive, cereri de amânare, de probațiune, excepții etc.

De asemenea este de menționat faptul că, deși dosarele înregistrau o vechime considerabilă în sistem, ritmul de acordare a termenelor de judecată a fost la 2-4 luni.

Mai mult, modul de a gestiona procedura în dosarele mai sus-menționate denotă și lipsa unui studiu adecvat al dosarelor, a actelor depuse de părți, ca și a cererilor acestora efectuate în cursul procedurii.

Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtei față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

În consecință, Secția constată că sunt întrunite cele trei condiții – caracterul repetat al nerespectării dispozițiilor legale, consecința afectării principiului celerității soluționării dosarelor, precum și caracterul imputabil pârâtei judecător cu referire la nerespectarea dispozițiilor legale – prevăzute de art. 99 alin. 1 lit. h) din Legea nr. 303/2004 pentru a reține în sarcina pârâtei săvârșirea acestei abateri disciplinare.

Apărările doamnei judecător P.A.T.:

În declarația dată în cursul cercetării disciplinare și în fața Secției, doamna judecător nu contestă existența dosarelor reținute de Inspekția Judiciară, dar invocă motive de ordin obiectiv și subiectiv care au determinat nesoluționarea lor într-un termen rezonabil. Astfel, doamna judecător a invocat complexitatea și natura cauzelor

precum și specificul instanței, axat pe sistem de carte funciară și drepturi reale, aspect ce atrage necesitatea administrării probei cu expertiză.

Această apărare nu poate fi reținută întrucât, așa cum rezultă din situația de fapt descrisă pe larg anterior, prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare a fost constatată și în dosare care nu necesitau administrarea probei cu expertiză topografică.

De asemenea, numărul redus de experți în specialitatea topografie și volumul mare de activitate al acestora, invocat de asemenea în apărare, nu constituie un motiv obiectiv care să justifice nesoluționarea dosarelor într-un termen rezonabil, în condițiile în care amânarea succesivă a fost determinată de completările repetate la rapoartele de expertiză solicitate în cursul judecății, generate atât de omisiunea determinării obiectivelor la momentul admiterii probei cât și de obiecțiunile repetate formulate de părți și necenzurate de instanță.

Susținerea pârâtei în sensul că fluctuațiile din cadrul colectivului de magistrați și preluarea unor cauze vechi ca urmare a desființării unor complete de judecată au determinat prelungirea procedurilor judiciare este neîntemeiată. Astfel, probele administrate au relevat faptul că majoritatea dosarelor preluate de doamna judecător ca urmare a desființării unor complete de judecată la data de 01.09.2014 și respectiv la 27.01.2015 au fost înregistrate în anii 2014 și 2013, niciunul dintre aceste dosare nefiind reținut în cuprinsul acțiunii disciplinare.

Volumul de muncă invocat de doamna judecător P.A.T. ca și circumstanță personală și intervalul de timp alocat pentru îndeplinirea responsabilităților specifice funcției nu înlătură răspunderea disciplinară pentru nerespectarea dispozițiilor privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Tocmai modul de lucru adoptat de către doamna judecător și lipsa de diligență în gestionarea ședințelor de judecată au generat creșterea semnificativă a volumului de activitate precum și a efortului depus de pârâtă pentru îndeplinirea responsabilităților profesionale.

Mai mult, specificul și complexitatea cauzelor existente pe rolul Judecătoriei în materia drepturilor reale impuneau o mai mare atenție și preocupare din partea pârâtei pentru clarificarea cadrului procesual, a limitelor investirii instanței, a obiectivelor expertizelor dispuse în cauze, obligație care însă a fost nesocotită constant de către aceasta.

În consecință, susținerile doamnei judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat o suprasolicitare cu consecințe negative asupra activității de judecată, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, nu sunt întemeiate și nu justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

De asemenea, Secția reține că doamna judecător P.A.T. nu a prezentat documente medicale care să ateste, în perioada de referință, existența unor probleme de sănătate, de natură să afecteze modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu și să înlăture astfel caracterul culpabil al faptelor ori să justifice modul defectuos de lucru.

Pentru toate aceste motive, Secția apreciază că apărările formulate de pârâtă nu sunt justificate în raport cu modul de săvârșire a abaterii disciplinare, astfel cum a fost detaliat mai sus.

Relevant este faptul că nerespectarea dispozițiilor procedurale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor reprezintă o modalitate caracteristică de exercitare a atribuțiilor specifice funcției care încalcă dreptul părților consacrat prin art. 21 din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Constituția României și prin art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conduită adoptată de către pârâtă a avut consecințe, atât asupra dreptului recunoscut părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cât și asupra volumului de activitate al judecătorului, volum care a crescut.

Aceasta deoarece, pe de o parte, în intervalul de timp în care cauzele au fost amânate fără a se dispune măsuri concrete, procedurile judiciare au fost întrerupte, împrejurare ce a determinat evident temporizarea soluționării acestora.

În consecință, având în vedere cele arătate anterior, Secția constată că faptele doamnei judecător P.A.T. concretizate în: acordarea unor termene nejustificat de lungi și fără motive întemeiate, neadoptarea măsurilor necesare pentru soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rol și gestionarea defectuoasă a dosarelor mai vechi de un an aflate pe rolul completului pe care îl conduce, au un caracter imputabil acesteia, nefiind justificate de cauze obiective care să le circumscrie unei culpe scuzabile și întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, motiv pentru care va fi admisă acțiunea disciplinară pentru săvârșirea acestei abateri.

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția, cu majoritate, urmează a avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Astfel, se reține că prin hotărârea nr. 10J din 5.10.2011 Secția pentru judecători a dispus sancționarea pârâtei pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Relevant sub aspectul atitudinii adoptate de pârâtă, este faptul că dosarul nr., înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 03.08.2009, cu referire la care s-a reținut încălcarea aceluiași categorii de norme procesuale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor în acțiunea disciplinară exercitată anterior, nu a fost soluționat nici după patru ani de la data aplicării sancțiunii disciplinare.

Prin urmare, deși acțiunea disciplinară exercitată anterior și sancțiunea aplicată ar fi trebuit să constituie un factor de conștientizare pentru pârâtă în sensul evitării unor astfel de situații, totuși aceasta a continuat să își exercite funcția cu nerespectarea dispozițiilor legale ce reglementează soluționarea cu celeritate a cauzelor.

În analiza gravității faptelor se impune a fi avută în vedere durata mare, chiar excesivă în unele cazuri, a termenelor acordate precum și consecințele acestor întârzieri asupra drepturilor părților referitoare la durata procedurilor judiciare (prelungirea duratei procedurii în care dosarele au stat în nelucrare perioade mari de timp, consecință a măsurilor dispuse de doamna judecător), în contextul în care dosarele analizate au o vechime, față de data primei înregistrări, cuprinsă între 1 an și 11 ani, într-un dosar durata procedurii judiciare depășind 11 ani și 5 luni.

Modul în care și-a desfășurat activitatea doamna judecător a încălcat și dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, referitoare la durata rezonabilă a procesului.

De asemenea, se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Pe de altă parte se impune a fi reținut faptul că pârâta nu a aplicat, în mod corespunzător, normele procedurale ce asigură soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și că și-a îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu referitoare la obligația de a studia cauzele ce i-au fost repartizate, manifestând o lipsă de rigoare nescuzabilă.

Modalitatea în care doamna judecător P.A.T. a înțeles să gestioneze cauzele ce i-au fost repartizate demonstrează faptul că aceasta a manifestat dezinteres față de consecințele pe care faptele sale le-au avut asupra drepturilor părților, afectând în mod grav prestigiul funcției de magistrat.

Având în vedere caracterul repetitiv al nerespectării dispozițiilor privind soluționarea cu celeritate a cauzelor pe o perioadă foarte mare de timp și al dispozițiilor procedurale ce reglementează desfășurarea procesului civil, consecințele negative asupra drepturilor părților, atitudinea de dezinteres manifestată de doamna judecător, care a mai fost sancționată disciplinar pentru aceeași abatere, Secția apreciază că pârâta nu corespunde exigențelor impuse de exercitarea funcției de judecător.

Ca urmare, față de disp. art.100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția, cu majoritate, apreciază că se impune aplicarea față de doamna judecător P.A.T. a sancțiunii constând în **excluderea din magistratură** pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate,

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei P.A.T. - judecător în cadrul Judecătoriei

În baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei P.A.T.- judecător în cadrul Judecătoriei, sancțiunea disciplinară constând în **excluderea din magistratură**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 11 noiembrie 2015.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Președinte de ședință:

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Cu opinie separată în privința individualizării sancțiunii disciplinare

În raport de situația de fapt și de drept reținută anterior, **în opinie minoritară**, apreciem că se impunea aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai ușoare, respectiv aceea constând în **„suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”** pentru următoarele considerente:

Potrivit art.100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la individualizarea sancțiunii trebuie avute în vedere cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită aceasta, gradul de vinovăție a autorului, consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător precum și existența unor abateri în trecut.

Astfel, nu trebuie minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, constând în încălcarea drepturilor procesuale ale persoanelor ce aveau calitatea de părți în cauzele analizate, creându-se premisele încălcării cerinței derulării procedurilor judiciare într-o perioadă rezonabilă, în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, însă acestea trebuie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtei judecător.

Din punctul de vedere al cauzelor și împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta, se impune a fi reținut că amânările succesive ale judecății cauzelor cu care a fost investită sunt rezultatul modului ineficient de lucru adoptat de pârâtă, iar perpetuarea pe o perioadă lungă de timp a acestei situații demonstrează că aceasta

[REDACTED] nu a gestionat corespunzător ședințele de judecată, nesoluționând dosarele într-un termen rezonabil raportat la vechimea lor în sistem.

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că doamna judecător P.A.T. nu a depus diligențe în vederea realizării unui management riguros al fiecărei cauze cu care a fost investită pentru ca derularea procedurii judiciare să se realizeze în așa fel încât să asigure soluționarea cauzei cu celeritate și într-un termen rezonabil.

Gradul de vinovăție al pârâtei în săvârșirea faptei este unul ridicat, având în vedere caracterul repetitiv al nerespectării dispozițiilor legale ce reglementează soluționarea cauzelor cu celeritate pe o perioadă foarte mare de timp și consecințele negative constând în încălcarea dreptului la un proces echitabil, nefiind identificate împrejurări justificative pentru lipsa de implicare și rol activ în impulsionarea procedurilor judiciare.

Într-adevăr pârâta a mai fost sancționată anterior pentru săvârșirea aceleiași abateri disciplinare, prin hotărârea nr. 10J din 5.10.2011 fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute" pentru fapte săvârșite în perioada anilor 2009-2011, însă în perioada cuprinsă între anul 2011 și până în prezent doamna judecător nu a mai fost sancționată pentru o altă abatere disciplinară.

De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că majoritatea cauzelor înregistrate pe rolul completului condus de către doamna judecător P.A.T. au avut un grad mare de complexitate, predominând cauzele în materia drepturilor reale, cauze pentru soluționarea cărora era necesară administrarea unui probatoriu complex.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Ținând cont de toate aceste împrejurări care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate și având în vedere faptul că sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, reținând și caracterul gradual al aplicării acestora, în opinie minoritară, apreciem că se impunea aplicarea față de doamna judecător P.A.T. a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 100 lit.(d) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) teza a II-a din același act normativ.

Judecător ...

Judecător